

foto: Václav Petrovitz

OCEÁN

Text: LUKÁŠ PAULŮ / Na otázky odpovídají: JAN VOZÁRY, PETR KUČERA a textář PETR HONS

O znovuzrození skupiny Oceán se šušká již několik let. V roce 2010 proběhlo pár testovacích koncertů. Úspěšných. Na jaře vyráží svěží Oceán na turné. Ve složení kapely došlo oproti původní sestavě ke změně pouze na postu zpěváka, Petra Muka nahradila Jitka Charvátová (ex Fiction a Skyline). Navzdory smrti frontmana chce Oceán, jako řada jiných světových kapel, dělat i nadále to, co z celého srdce miluje – hudbu.

// V tu chvíli jsme stáli před rozhodnutím, co dělat dál. Všechno už ale bylo natolik rozjeté, že to nešlo zastavit. A ani jsme nechtěli nic stornovat. Bylo v nás euforické nadšení...

logo: Martin Poláček

// Jde o znovuzrození zakonzervovaného projektu?

Petr Kučera: Jde o odkonzervování za účelem znovuzrození, jako když mladý dinosaurus sežere vejce, ze kterého se narodil.

// Kdo s obnovením Oceánu přišel a co bylo hlavním důvodem?

Jan Vozáry: Na tenhle bláznivý nápad jsem přišel já, můj kolega z Banana Zeros Roman Špička a Petr Hons. Napadlo nás to při cestě vlakem z Prahy do Českých Budějovic. Asi tak před třemi roky. Pak jsme to ještě spolu mnohokrát konzultovali a stále dokola promýšleli. Nakonec padlo rozhodnutí, že s tímto úmyslem seznámíme i ostatní členy skupiny a necháme je, aby se k tomu vyjádřili. Naštěstí souhlasili.

Petr Kučera: Když za mnou kluci poprvé přišli, neměl jsem velkou touhu nořit se do starých vln, ale zvědavost nakonec zvítězila. Zajímalo mě, čím se kdo z bývalé kapely zabývá, jestli hraje, jak teď hraje, jak se dívá na minulost, která nás dlouho před Oceánem spojila, nadchla a nakonec i rozdělila... Myslím si ale, že nikdy ne úplně. Petr Muk se od začátku stavěl k věci s odstupem, kladl samé záludné otázky o zvucích, instrumentech. A pak se při jednom našem setkání v té době Dušan zmínil o Jitce (poznámka redakce: Jitka Charvátová) a mně to přišlo jako úplně normální. Říkal jsem si, že Petr Muk si jede sólo a my si s Jitkou zahrajeme. Po klubech, na festivalech, to se uvidí. A začaly se dít věci...

Jan Vozáry: Přístup Petra Muka byl dost rozporuplný; jednou se tvářil skepticky, jindy mi zase volal a byl plný nadšení a plánů. Zásadní obrat v jeho postoji nastal až při návrhu Petra Honse, že tento projekt můžeme realizovat společně s orchestrem Jihočeského divadla, kde Petr pracuje. To se zamlouvalo všem. Pak už všechno letělo volným pádem. Natáčení demosnímků s orchestrem a Jitkou pro Petra Muka, který to chtěl pro představu slyšet, trvalo i s přípravou tři dny. Několik dnů nato Petr zemřel. V tu chvíli jsme stáli před rozhodnutím, co dělat dál. Všechno už ale bylo natolik rozjeté, že to nešlo zastavit. A ani jsme nechtěli nic stornovat. Bylo v nás euforické nadšení a velká radost z toho, že

zase budeme společně dělat muziku, která nás léta spojovala a naplňovala.

// Kdy projekt začal nabírat reálné rysy, a vy sami jste začali věřit, že předstoupíte před publikum?

Petr Kučera: Při experimentech s orchestrem, které mě fascinovaly a za které jsem produkci vděčný, jsme se začali víc vídat – jako New Ocean. Martin Pešík a Josef Sychra z orchestru Jihočeského divadla odvedli s nadšením a vstřícností dobrou aranžerskou práci, která ale zůstala nedokončená. Bylo těžké se po letech přizpůsobovat rozjetému divadelnímu soukolí, s pevným časovým plánem... Když jsme pokusy s orchestrem vzdali, víc jsme se semkli a začali pracovat zase jako skupina, včetně Petra Honse. Z prvních zkoušek jsem byl docela nadšený, neměl jsem s Jitkou předchozí zkušenosti. Společně jsme ve vši shodě aranžovali, zkoušeli, hráli... To byl asi ten první moment, kdy jsme si řekli: „Tak jo, to půjde.“

// V obnoveném Oceánu v ruce mikrofon třímá Beran, Jitka Charvátová. Existovala pro vás vůbec jiná alternativa?

Jan Vozáry: Pro mě rozhodně ne. Byla to jasná volba. Známe se ze společného působení ve skupině Fiction a to hrálo velkou roli. Naše spolupráce s Jitkou je postavená na osobních vazbách a velkém přátelství. Nikoho jiného si za mikrofonem v novém Oceánu ani nedovedu představit. Jitka vše posunula zase někam jinam a dál. Úžasným způsobem to uchopila a dává hudbě nový rozměr. Mám z toho velkou radost. Spolupráce s Jitkou je pro nás nová inspirace a vítr do plachet.

Petr Kučera: O různých hostech se uvažovalo vždy, ale Jitka jako základ pro mě taky neměla alternativu.

// V květnu 2011 vyrážíte na koncertní turné po České a Slovenské republice. Kde a kolik koncertů odehrajete?

Petr Hons: Odehrajeme celkově pět koncertů. Z toho v ČR čtyři: 27. 4. se představíme v Praze v Roxy, 5. 5. nás čeká brněnská Fléda, 14. 5. Ostrava a klub Garage a 26. 5. České Budějovice

foto: Václav Petrovitz

// Oceánu jde o odkonzertování za účelem znovuzrození, jako když mladý dinosaur sežere vejce, ze kterého se narodil.

v DK Metropol. Na Slovensku to bude 20. 5. Bratislava, Majestic Music Club. V několika posledních dnech je v jednání i poslední koncert turné, a to v Londýně 27. 5. v rámci festivalu východoevropských zemí s názvem Pulse. Tento koncert je nejen příležitostí konfrontace naší hudby s jinými státy z východní Evropy a Anglie, ale bude tak trochu i retrospektivním ohlédnutím se za společným turné po Británii a Irsku v letech 1989-1990 s tehdejšími hvězdami popového nebe – skupinou Erasure a Oceánem jako předkapelou. Zde vlastně po těch dlouhých osmnácti letech Oceán znovu začíná svoji – snad úspěšnou – a nejen koncertní pouť.

// Na turné s vámi vystoupí i hosté, koho jste pozvali?

Jan Vozáry: Oslovili jsme všechny naše kamarády a kolegy muzikanty, kterých si vážíme a k nimž máme osobní vztah. Někteří se omluvili z nedostatku času, jiní souhlasili a budou s námi hostovat. Jejich jména však záměrně neuvádím, aby to bylo lehce zastřeno tajemstvím a trochu překvapení...

Petr Hons: Svoji účast nám zatím potvrdili Richard Krajčo, Matěj Ruppert a Roman Holý, Laco Lučenič a Bohouš Josef. Další hosty momentálně ještě domlouváme. Všichni pozvaní samozřejmě nebudou vystupovat na všech koncertech, ale na každém našem vystoupení některého z hostů určitě mít budeme. Koho konkrétně, to se návštěvníci dozvědí dopředu a včas.

// Mohou se fanoušci těšit na původní tvorbu Oceánu?

Jan Vozáry: Původní tvorba je pilířem celého programu. Jen v trochu novém kabátě, aby koncert také trochu korespondoval se současným zvukovým trendem. Překvapením pak jistě bude nový song, který by měl předznamenat další tvorbu, na kterou se chystáme ihned po turné. Léto bude ve znamení práce na nových skladbách.

Petr Kučera: Chceme koncerty pojmout jako vzpomínkové, což vyplynulo ze známých smutných okolností. Naprostý základ budou písně Oceánu, které vydal v původní sestavě, jako pří-

jemný a povzbuzující dárek jsme dostali novou skladbu Odlesk tvůj, kterou autorsky připravil producent Armin Effenberger s Jitkou a otextoval Petr Hons. S Dušanem a Honzou jsme si ji jen trochu osvojili. Staré songy jsou pro nás můstkem k odpichu kapely do budoucnosti.

// Pokud došlo k nějakým hudebním úpravám, kdo za nimi stojí?

Petr Kučera: Aranžujeme jako by ve dvou skupinách. Honza pracuje samostatně, vzhledem k jeho dennímu rozvrhu a v rozhodujících chvílích si říkáme k věci svoje názory. Já dělám s Dušanem, neboť mé znalosti skončili u Atari 1040ST a programu Notator. Ve zkušebně nás navštěvuje i Petr H. Já sám počítám se spoluprací na některých basových linkách s Petrem Bidlem, což je můj kámoš a výborný basista.

// Oceán ohlásil návrat už před dvěma lety. Jste i přesto připraveni na jízlivé otázky a poznámky související se změnou na postu zpěváka?

Jan Vozáry: Připadá mi už nedůstojné se k tomu tématu znovu a znovu vyjadřovat, ale musím. Již mnohokrát nám tuto otázku někdo položil. Ve všech možných formách, ale stále je to o tom samém. Spousta lidí se nemůže vyrovnat se skutečností, že Oceán prostě může a chce fungovat dál. Na světě je spousta kapel, kterým smrt vzala kolegy. Neznamena to však, že je nutnou povinností i v takovém smutném případě, činnost kapely ukončit. Museli jsme se s tím vším vyrovnat a cítíme nutnost pokračovat dál. Jsme zase pohromadě a chceme společně dělat hudbu. Nikdo nemá právo nás nutit, abychom se vzdali toho, co z celého srdce milujeme a co se stalo již před mnoha lety smyslem našeho života.

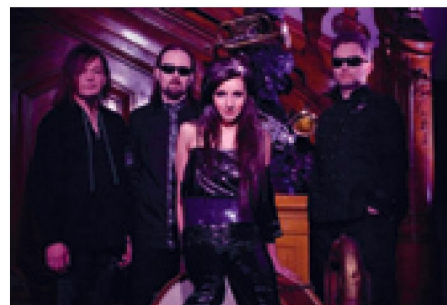

foto: Václav Petrovitz